

Poslouchat se navzájem pomůže nám všem

Mgr. Miroslav Jurman,
člen Republikové rady SU ČR
soudce Krajského soudu v Českých Budějovicích

Vážený přátelé,
pro většinu z vás, jak doufám, byly právě končící Velikonoce alespoň trochu veselé, přestože atmosféra ve společnosti obecně příliš veselá není. Kolega Punčochář se minulý měsíc zamýšlel nad umělou inteligencí a jejím vlivem na naši činnost. Já se pokusím tak trochu navázat, ale posunu se ke komunikaci současnější a obyčejnější.

Ačkoli se nepovažuji ani za urputného tradicionalistu, ani za nadšeného příznivce všech změn, čím dál více mám pocit, že nás moderní komunikační nástroje de facto oddělují. Na jednu stranu je skvělé, že se mohu snadno a rychle spojit s kýmkoli na druhé straně zeměkoule, na druhou stranu ale velmi často vidám rodiny, skupiny přátel apod., které jsou sice spolu na tomtéž místě, ale namísto společného hovoru mají v ruce či na ruce zařízení, jehož prostřednictvím jednotlivě komunikují nejspíše s někým jiným. Chápu, že je příjemnější číst/sdílet/diskutovat s někým, kdo je mi názorově/věkově/společensky bližší, než přizpůsobovat hovor tomu, s kým právě sedím u stolu. Jestliže se ale dlouhodobě uzavíráme do bublin a sítí obdobně prožívajících/smýšlejících osob, s nimiž se navzájem ujišťujeme o správnosti a důležitosti našich názorů a činů, ztrácíme schopnost poslouchat, vnímat a především respektovat názory a postoje někoho jiného. A to zcela pomíjím otázku, zda na dálku komunikující osoba skutečně existuje a je tím, za koho

se vydává. Tak ale do značné míry odpadá korektiv a vliv vznikající přirozeně tím, že náš postoj musí v danou chvíli obstát v bezprostřední komunikaci s osobami, které nemůžeme prostě vymazat z adresáře, ale musíme s nimi svůj život sdílet. Toto je dle mého názoru jednou z příčin konfliktní společenské diskuse, která se naplno projevila výhrůžkami soudcům Ústavního soudu po vyhlášení plenárního důchodového nálezu. Náladu odpovídající sloganu – kdo s námi nesouhlasí, je náš nepřítel – určitě přizívají i mnohá média, ale nechut' naslouchat argumentům oponentů je bohužel téměř všudypřítomná. Ti z nás, kteří rozhodují v senátech, jistě ví lépe než já, jak přínosná, ale i devastující může taková diskuse být v závislosti na tom, zda je vedena se vzájemným respektem či ve snaze za každou cenu prosadit svůj názor.

Ke kultivovanější celospolečenské diskusi můžeme přispět toliko kvalitní judikaturní činností a empatickým přístupem k osobám, s nimiž jednáme. K čemu ale můžeme přispět mnohem více, je atmosféra na pracovištích, tj. jednotlivých soudech. Z vlastní zkušenosti, z rozhovorů s kolegyněmi a kolegy a bohužel někdy i z mediálních kauz vím, že pracovní prostředí na soudech napříč republikou se soud od soudu velmi liší. Přitom neplatí, že modernější „barák“ znamená lepší vztahy mezi jeho uživateli. Přestože „tak trochu jiný soud“ vznikal v Brně na počátku tohoto tisíciletí v provizorních pronajatých prostorách, pozitivní atmosféra na něm byla dána nejen nadšením z vytváření nové instituce, ale právě i vzájemně vstřícnou komunikací mezi soudci, asistenty i dalším soudním personálem. Taková atmosféra pravděpodobně byla umožněna právě tím, že soud se teprve rodil, pročez ji jen stěží lze přenést na letité a navíc z povahy konzervativní instituce. To však nic nemění na tom, že můžeme každý alespoň v rámci své činnosti a přístupem k ostatním ovlivnit, jak se na soudě budou oni a v návaznosti na to i my sami cítit. Ve správním soudnictví bohužel nyní jako soudce nepůsobím, ze své brněnské asistentské praxe jsem si nicméně odnesl zásad-

ní zkušenost, že soudce (a nejen on!) musí mít vždy snahu s otevřenou myslí vyslechnout i mínění těch, s nimiž názorově nesouzní, současně však musí mít také odvahu s nimi v případě potřeby polemizovat. Proto prosím mějme chuť a odvahu poslouchat se navzájem, a to bez ohledu na to, zda zrovna řešíme chod svého senátu s členy miniteamu, otázky správy soudu nebo s kolegy jednotlivé kauzy.

Ať je s příchodem jara spojeno i „slunce v duši“
Vám přeje

Miroslav Jurman,

člen Republikové rady Soudcovské unie
soudce Krajského soudu v Českých Budějovicích

PRÁVNICKÁ
FAKULTA
Univerzita Karlova

VI. ročník doktorandské konference

„Civilistické pábení“

na téma

Výzvy soukromého práva 10 let poté

konané dne

19. června 2024 v Praze

Přihlášky k účasti na konferenci je možné zaslat do **4. června 2024**
na e-mail: civilistickepabeni@prf.cuni.cz

Více info na webu civilistickepabeni.prf.cuni.cz

Organizátoři:
JUDr. Miroslav Sedláček, Ph.D., LL.M.
Mgr. Ing. Tomáš Střešleček, Ph.D., LL.M.